

10 jaar Stichting Joop naar Albanië.

Mede namens ons bestuur en de medewerkers van het Maternity House in Krujë willen wij u op deze manier danken voor uw steun in de afgelopen jaren en u het allerbeste wensen voor het nieuwe jaar. Opdat 2009 gezond en vredig mag zijn. Deze nieuwsbrief staat in het teken van 10 jaar samenwerken aan een droom die ik nooit alleen kon realiseren. Wat waren voor mij de belangrijkste momenten? Ik kan er honderd noemen, maar ik zal me beperken tot de tien 'hoogste' punten van de afgelopen tien jaar...

November 1999

Om het ziekenhuis te inspecteren trokken we met een groep technuten en het bestuur (totaal acht personen) richting Krujë. Twee dagen moest genoeg zijn voor die vier etages, maar dat bleek ietwat naïef. Er waren geen bouwtekeningen, de verwarming werkte niet (het was 8 graden) en wanneer tegen de avond de zon verdwijnt, blijkt ook de verlichting niet te werken. Met een paar kaarsjes van het personeel wisten we ons tot 2 uur 's nachts te behelpen. Vervolgens een uurtje of vier slapen, zodat we bij het eerste ochtendlicht meteen weer verder konden met inmeten. Immers, om een goede subsidie-aanvraag in te dienen bij het NCDO, moesten de technuten van "De Combi" uit Deventer (Hans Schippers en Peter Beijleveld) het hele ziekenhuis in kaart brengen.

Vlak voordat we vertrokken naar het vliegveld kwam de directeur van het ziekenhuis met de bouwtekeningen op de proppen. Hij had ze gevonden, maar helaas waren de tekeningen in spiegelschrift. Eenmaal terug in Nederland hebben Hans en Peter de bouwtekeningen gemaakt. Wat was ik trots dat het allemaal gelukt was in twee dagen tijd.

7 maart 2000

Ik werd via Dhr. Schoenmakers (van de Firma TIVALL) voorgedragen bij de Stichting "Omloop Goeree Overflakkee" om onze stichting te sponsoren. De omloop van Goeree-Overflakkee is een jaarlijks evenement: 110 kilometer wandelen binnen 24 uur. Moet je je voorstellen: duizenden mensen op de been om de wandelaars aan te moedigen en een gezellige sfeer te maken. Om de organisatie van de Omloop te overtuigen onze stichting te steunen, moest ik een presentatie houden.. De zaal zat barstensvol met 600 wandelaars en alle sponsoren. Ik was weliswaar wat nerveus om voor zo'n grote groep te spreken, maar het werd een succes!

Zo stonden op verschillende plekken in Goeree-Overflakkee reclameborden met onze stichting en de wandelaars hebben in totaal Fl. 14.995,00 bij elkaar gelopen voor Joop naar Albanië. Super!

7 december 2001

Hoera, we hebben de goedkeuring van het NCDO om het dak van het ziekenhuis en alle riolering te vernieuwen. Daarmee werd onze eerste grote klus in gang gezet. Eerst moest alles waterdicht worden gemaakt, maar door de grote oppervlakte van het dak was het niet mogelijk om één kleur dakbedekking te kopen. We hebben daarom gekozen voor de beste kwaliteit die in Albanië te koop was. Bas van Buuren (hij weet alles van daken) heeft de kwaliteit gecontroleerd en was zeer tevreden. Dat was voor ons veel belangrijker dan de 'lappendeken' die ontstond door al die verschillende kleuren.

En hoewel Theo Pouw bij het zien van het dak erg schrok van al die kleurtjes, wilde hij het dak toch graag sponsoren. Bas kon hem geruststellen en hij had gelijk: na 10 jaar is het dak nog steeds waterdicht!

5 maart 2002

Omdat we gestart zijn met de aanpak van de riolering binnen en buiten, kwamen ook de sanitaire groep en de keuken aan de beurt. Die keuken is geheel gestript en opnieuw voorzien van plavuizen en wandtegels. De kasten en laden werden gevuld met nieuw bestek, borden, soepkommen en pannen, en bovendien werd er een nieuw vier-pits butagasformuis (krachtstroom) geplaatst. Het ziekenhuis is daarmee al een stuk leefbaarder geworden. Omdat de keuken zo vochtig was door het koken heeft de aannemer gratis een afzuiger geplaatst. Een mooi cadeautje!

Nadat we alles hadden gecontroleerd van het project dacht ik bijdehand te zijn. Ik besloot de oude aluminium pannen, die pikzwart waren en vol deuken zaten, plat te trappen en in de container te gooien. In de keuken hadden ze immers nieuwe pannen gekregen. Wat zie ik een uurtje later als ik vanaf het balkon naar beneden kijk: daar staat een vrouw alle pannen uit de container te vissen en ze met een steen weer in de oorspronkelijke vorm te tikken. Ze heeft ze mee naar huis genomen. Tja.

Nog zoiets. Ik had het idee dat twee groene containers in de keuken teveel was en nam er eentje mee naar het terras op de derde etage. Dan hoefden patiënten en bezoekers hun rotzooi niet meer in de dakgoot te gooien. Dat werd niet gewaardeerd. De mevrouw uit de keuken pakte de groencontainer schreeuwend uit mijn handen. Samen met een tolk kwamen we er uit. Iedereen in het ziekenhuis heeft voor de inventaris op hun afdeling een handtekening moeten zetten om diefstal te voorkomen. Als er iets weg is, moeten ze het zelf betalen. Het werkt nog steeds. Alleen Joop wist het niet...

Ik ben trots op het personeel dat alles er nog zo mooi uit ziet na acht jaar.

23 december 2003

We kunnen de derde fase van de renovatie in gang zetten. Opnieuw is alles in één keer goedgekeurd door het NCDO. Dat is een pluim voor Hans Schippers, Selma en Bartele ten Hoeve. Zij hebben heel veel tijd gestoken in het beantwoorden van alle vragen en een goed bestek in te dienen. Het blijkt iedere keer veel werk om in aanmerking te komen voor een goedkeuring van het NCDO, maar het levert ons wel extra geld op voor ons project.

De derde fase van het project bestond uit het vervangen van alle ramen en deuren, en de elektriciteit. Het vervangen van de ramen (in veel ramen zat geen glas) was een gevaarlijke klus, want het steigermateriaal in dit land is niet bepaald veilig en voor het takelen van de kozijnen hing boven een fietswiel. De elektriciteitskast moest echt worden vervangen, maar gelukkig hoefden we geen nieuwe draden te trekken. Desondanks is alles zonder ongelukken in april 2004 voltooid.

17 november 2004

10 jaar na mijn eerste bezoek aan Albanië mocht ik met ons bestuur op audiëntie bij de ambassadeur, Qirjako Qirko in Den Haag. Ik had hem wel eens ontmoet met veel vragen over de papierwinkel bij de douane, toen we nog met vrachtwagens goederen naar Albanië brachten. Hij wilde graag contact houden en als er problemen waren in Albanië, mocht ik hem altijd bellen. Dat laat ik natuurlijk doen, want met mijn algemeen beschaafd Utrechts kom je niet zo ver, haha. We hebben tijdens de receptie op de ambassade veel mensen ontmoet die ook bezig zijn met projecten in Albanië. Het was hartverwarmend.

28 november 2004

In Leusden kreeg de stichting een cheque overhandigd tijdens een smartlappenmiddag. Het koor Rozen en Gladiolen trok een volle zaal en daar hebben wij natuurlijk geen traan om gelaten. Buitengewoon vereerd was ik met de komst van de Albanese ambassadeur, zijne excellentie de heer

Qirjako Qirko met zijn echtgenoot en zoon. Het Nederlandse lied ging weliswaar een beetje aan hem voorbij, maar ik heb wel gezien dat mevrouw Qirko wel steeds zat mee te deinen.

Gelukkig hebben we elkaar na afloop van het benefietconcert nog even kunnen spreken. Ik had speciaal voor deze middag overigens een tekst geschreven, die ik onder leiding van de band en met alle koorleden 'on stage' mocht zingen. Vreselijk eng, maar ook vreselijk leuk! Het was een fantastische middag en de opbrengst was € 2250,-.

9 maart 2006

We konden eindelijk de vierde fase van de renovatie opleveren. Het was weer een grote klus. De omheining (ronde poortjes met staaldraad) was door de plaatselijke bevolking doorgeknipt zodat ze sneller naar beneden konden vanuit de bergen om boodschappen te doen. Nu zijn de poortjes tot de helft dichtgemetseld en loopt iedereen weer keurig langs het ziekenhuis.

Het gehele ziekenhuis is nu voorzien van nieuwe (niet gladde!) plavuizen, inclusief de balkons, en de twee trappenhuisen kregen marmere treden. Marmer?! Volgens aannemer Lulezim Cenolli is marmer in Albanië heel goedkoop en hoeft hij bovendien minder te breken. De trappen kunnen zo geplaatst worden in een vijf-sterren-hotel. De renovatie van de wasruimte heeft voor veel ophef gezorgd onder de wasvrouwen. Met de nieuwe machines hebben ze namelijk minder werk en hoeven ze niet meer thuis te wassen. Gelukkig heeft elke wasvrouw ander werk gekregen.

2 september 2007

Ik mocht op audiëntie! Niet bij de Paus, maar bij Paul (de Leeuw). Ik was één van zijn 'zomergasten' en kon vertellen over ons project. Hij heeft wel tien keer onze website genoemd en dat heeft veel reacties opgeleverd: 178 nieuwe donateurs, 187 mails (heb ik allemaal persoonlijk beantwoord) en in totaal € 16.400,- aan donatiegeld.

4 november 2008

Wie had dat durven denken: het 10-jarig bestaan van de stichting "Joop naar Albanië". Het was geweldig om zoveel steun en vertrouwen te krijgen om het ziekenhuis in Kruje (ver van ons bed) op te knappen en Albanese moeders en hun baby's gezond te houden. Welke organisatie brengt gemiddeld 96% van elke euro naar zijn goede doel? Namens alle bestuursleden dank ik u hartelijk voor uw bijdrage; bij het laden van de vrachtwagens, lobbyen voor hulp of het storten van geld!

Vrienden en vriendinnen

In de afgelopen 15 jaar, want zolang kom ik er al, heb ik vele vrienden en vriendinnen gemaakt in Albanië. Zo ontmoette ik in 1994 in een weeshuis in Tirana een jongen van 14 jaar: Astrid. Hij was er als baby voor de deur gelegd en heeft geen familie waar hij op terug kan vallen. U begrijpt het al, Astrid kreeg een speciaal plekje in mijn hart. Hij bleek ook zelf een groot hart te hebben. Zo ontfermd hij zich graag over de jonge kinderen in het weeshuis. Hij kan een beetje Engels praten dankzij Marian Kloosterman die ooit in het weeshuis werkte voor een andere stichting. Helaas moest Astrid het weeshuis verlaten omdat hij te oud werd en hij zit nu in een tehuis in Skodra, in het noorden van Albanië. Helaas is dat tehuis met zwaar-psychiatrische patiënten niet geschikt voor hem, zo hebben we begrepen. Bij elk bezoek aan Albanië zoek ik Astrid even op en geef ik hem een knuffel en

Met deze bewoners moet Astrid zijn leven

wat kleingeld, dat hij gelijk in zijn kous stopt anders wordt het gestolen. We werden vrienden voor het leven...

voor altijd delen

27 februari 2009

We gaan opnieuw naar Krujë. Het is de bedoeling om de voortgang van project 5 te controleren. Ligt de bestrating netjes en hoe staat het met de operatiekamer en alle andere verrichtingen die in de vorige nieuwsbrief vermeld stonden? Er gaan dit keer ook vijf sponsors en een journalist mee. Zo kunnen we u in maart weer bijpraten.

St. Joop naar Albanië dankt [alle sponsors](#) voor hun vertrouwen.

GIRO 8 123 870

Stichting "Joop naar Albanië", Isolde 3, 3438 VE Nieuwegein.

Wat je weggeeft verlies je niet B.Z.N.